

Protokół

30. posiedzenia, III. sesyi, VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego
z dnia 30. września 1907.

Początek o godzinie 10 minut 30 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. Wiktor Mazikiewicz.

Obecnych posłów 125.

Ze strony Rządu: e k. Wiceprezydent Namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół 28 posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół 29 posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Marszałek oznajmia, iż udzielił urlopu p. Kozłowskiemu na 2 dni, zaś p. Tarnowski Stanisław z powodu choroby nie może brać udziału w posiedzeniach sejmowych.

Sekretarz p. Mieczysław Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 30. września 1907 r., które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji budżetowej: Ls. 3145, 3152, 3158—3160, 3162—3166, 3168—3170, 3183,

3185—3188, 3190, 3194, 3199—3202, 3207, 3208, 3210, 3214, 3219, 3233.

Komisji szkolnej: Ls. 3146, 3150, 3153—3155, 3161, 3167, 3189, 3193, 3195 do 3198, 3203, 3205, 3209, 3211, 3213, 3215 do 3218, 3228.

Komisji petycyjnej: Ls. 3172, 3173, 3174, 3224—3226.

Komisji administracyjnej: Ls. 3148, 3156, 3178, 3179, 3221—3223.

Komisji gospodarstwa krajowego: Ls. 3175—3177, 3220, 3227, 3230, 3234, 3236.

Komisji drogowej: Ls. 3149, 3206, 3229.

Komisji kolejowej: Ls. 3184, 3212.

Komisji przemysłowej: Ls. 3147, 3157, 3204.

Komisji wodnej: Ls. 3191, 3192.

Komisji dla reformy wyborczej: Ls. 3151, 3380—3182, 3231, 3232, 3235.

Po odczytaniu petycji Ls. 3147 Wydziału powiatowego w Turce w sprawie budowy fabryki cementu w powiecie turczańskim przemawia p. Hanczakowski, popierając tę petycję, pod względem zaś formalnym wnosząc na odesłanie jej do ko-

misji przemysłowej z poleceniem, by przedłożyła sprawozdanie jeszcze w ciągu bieżącej sesji sejmowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek p. Hanczakowskiego.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls. 3166 Józefy Grabaszewskiej, wdowy po zarządcy szpitala powszechnego w Drohobyczu o zaopatrzenie wdowie przemawia p. Ochrymowicz, popierając tę petycję, a pod względem formalnym wnosząc na odesłanie jej do komisji budżetowej z poleceniem zdania sprawy w ciągu bieżącej sesji.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek formalny p. Ochrymowicza.

Sekretarz p. Urbański M. odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls. 3233 gm. Jodłówki w sprawie przyjęcia na fundusz krajowy kosztów utrzymania Józefiny Starzyk przemawia p. Filip Włodek, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański M. odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacji.

Sekretarz p. Mycielski czyta :

W n i o s e k.

Zważywszy, że nasza szkoła średnia niezastosowana do warunków światowych i potrzeb życia praktycznych, nie wychowuje młodzieży na mężów samodzielnych, pełnych inicjatywy, zdolnych zająć poczesne miejsce w różnych zawodach wytworzonych na polu rolnictwa, przemysłu i handlu,

zważywszy, że przy obecnym systemie szkolnictwa wiele niepoślednich talen-

tów marnieje i przepada dla społeczeństwa,

zważywszy, że doskonałe wzory dla reformy naszego szkolnictwa średniego znajdujemy w systemie angielskim i w innych krajach,

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby dla zebrania doświadczeń w kierunku przeprowadzenia reformy naszego szkolnictwa średniego założył w kraju podług wzoru szkół tego rodzaju istniejących w Anglii i innych krajach — jedną szkołę średnią zreformowaną, położoną na wsi, połączoną z internatem, zastosowaną do warunków i potrzeb naszego społeczeństwa.

We Lwowie, dnia 30. września 1907.

Wnioskodawca :

Krzysztofowicz.

Piniński, Sozański, A. Theodorowicz, Miecz. Urbański, Torosiewicz, Gnoiński, Trzeciński, Cieński, Sala, Wład. Kraiński, Jan Urbański, Vivien, Kozłowski, Winc. Kraiński, Schnell, W. Czaykowski.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby założył w Jedliczu, pow. Krosno, szkołę koszykarską.

We Lwowie, dnia 29. września 1907.

Wnioskodawca :

Stapiński, w. r.

Korol, Skolyszewski, Bohaczewski, Bojko, J. Jaworski, Krempa, F. Włodek, Szmigielski, Szwed, Huryk, Staruch, Oleśnicki, Barabasz, Potoczek.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby przy pociągach osobowych jazdy koleją żelazną zaprowadził wagony IV. klasy i odpowie-

dnio do tejże ustanowił niższą taryfę bi-
letową.

We Lwowie, dnia 30. września 1907.

Wnioskodawca:

W. Szwed, w. r.

Potoczek, Skolyszewski, Stapiński, F. Włodek, Wilczkiewicz, J. Jaworski, Szmigielski, Bojko, Huryk, Bohaczewski, Staruch, Effinowicz, Korol, Kramarczyk, Oleśnicki.

Wniosek.

Wzywa się c. k. Rząd, aby założył i z dniem 1. września 1908 otworzył gimnazjum w Brzozowie.

We Lwowie, dnia 28. września 1907.

Wnioskodawca:

Miecz. Urbański w. r.

Kozłowski, L. Cieński, Krzysztofowicz, Jan Urbański, Wład. Krański, Bal, Rudrof, Sala, Trzeciecki, Brunicki, Kl. Dzieduszycki, A. Theodorowicz, Laskowski, Schnell.

Sekretarz p. Urbański czyta:

Interpelacya

posłów ks. Szpondra i Potoczka do Wysockiego Wydziału krajowego w sprawie zniesienia myt na drogach krajowych.

Zważywszy, że dla ułatwienia i udogodnienia w komunikacjach myta na drogach państwowych zostały już zniesione,

zważywszy, że za tym przykładem Państwa znaczna liczba Rad powiatowych idąc, poznały myta na drogach powiatowych,

zważywszy, że wniosek, domagający się zniesienia myt na drogach krajowych, już był wniesiony do Wysockiego Sejmu;

podpisani zapytują się Wysockiego Wydziału krajowego, w jakim stadium znajduje się sprawa zniesienia myt na drogach krajowych i

czy Wysocki Wydział krajowy nie byłby skłonny akcyę w tym kierunku

przyspieszyć, gdyż tego domaga się ludność całego kraju.

Interpelanci:

Potoczek i ks. Szponder.

Pastor, Mazikiewicz, Szwed, Huryk, Hanczakowski, J. Jaworski, Kramarczyk, Kuryłowicz, Korol, Effinowicz, Bohaczewski, Oleśnicki, F. Włodek, Stapiński, Skolyszewski, Szmigielski, Wilczkiewicz, Staruch, Barabasz.

Interpelacya

posła Stapińskiego i tow. do Wydziału krajowego w sprawie Błażeja Barana.

Błażej Baran, były drogomistrz krajowy w Sanoku, nadesłał na nasze ręce, jak i na ręce wszystkich posłów Wys. Sejmu obszernie pismo, drukiem ogłoszone, pod adresem Sejmu. W piśmie tem podnosi Błażej Baran mnóstwo zarzutów przeciwko administracyi drogi krajowej Dynów-Sanok. Wyjaśnienie faktycznego stanu rzeczy wydaje nam się koniecznem.

Albo Błażej Baran mówi prawdę, to należałoby jemu wynagrodzić szkodę, a sprawców nieporządków, wymienionych w piśmie Barana, pociągnąć do odpowiedzialności, albo to jest nieprawdą, co pisze Baran, to obwinieni przezeń powinni się oczyścić z oskarżeń.

Bez odpowiedzi, w zawieszeniu tej sprawy zostawić niepodobna.

Zapytujemy tedy Wydział krajowy, czy i co w tej sprawie zarządził, względnie zarządzić zamysła.

Interpelant

Jan Stapiński.

Korol, J. Jaworski, Krempa, F. Włodek, Szmigielski, Bojko, Bohaczewski, Barabasz, Szwed, Potoczek, Staruch, Huryk, Oleśnicki, Skolyszewski.

Interpelacya

posła Stapińskiego i tow. do Wydziału krajowego w sprawie stosunków w Radzie powiat. w Cieszanowie.

Znane są w wielu powiatach skargi ludu na Rady powiatowe i objawiane dążenie do zniesienia ich, a to dlatego, że nie przynoszą żadnych korzyści ludowi, tylko ciężary, że Rady powiatowe nie umieją ocenić wartości tego cienia autonomii, jaki od rządu uzyskaliśmy.

Rady powiatowe nawet w obecnym ustroju mogłyby wiele zdziałać dla ludu, gdyby wszędzie na ich czele stały jednostki miłością dla ludu przejęte i gdyby urzędnicy Rad powiatowych dbali o potrzeby ludu, pamiętali o tem, że lud ich opłaca i że obowiązkiem ich jest pracować dla ludu szczerze i uczciwie.

Niestety w wielu powiatach tak nie jest, prezes słucha urzędników, ci wieśniaków za nie mają, obchodzą się z nimi jak rosyjscy czynownicy, grosz ludu marnotrawi się niepotrzebnie, stąd Rada powiatowa staje się dla ludu instytucją znienawidzoną.

Jaskrawym tego dowodem jest powiat cieszanowski, opłacający na potrzeby Rady powiatowej przeszło sto tysięcy złr. (dwieście tysięcy koron) rocznie oprócz dochodów z myt drogowych. Jak tu marnotrawi się grosz przez lud zapracowany, niech posłużą kilka faktów.

Sekretarz pobiera płacy 4.400 K., a nie urzęduje on już 2 lata, gdyż z powodu niedołęstwa fizycznego i umysłowego jest już zupełnie do służby niezdolny.

Według ustawy należało go już po roku spensjonować, tymczasem na wniosek protektorów uchwalono mu dalszy roczny urlop z pełną płacą.

Tym protegowanym sekretarzem jest Jan Strzelecki. Czynność jego powierzano lustratorowi, kwieskowanemu adjunktowi podatkowemu, Bronisławowi Kwietniowskiemu, któremu za zastępstwo sekretarza asygnuje się 1200 K
roczna zaś jego płaca z dodatkami wynosi 2850 „
remunercyę na święta główne . . . 600 „

jako sekretarz Towarzystwa gospodarskiego 1600 K
oprócz tego pobiera emeryturę . . 972 „
(spensjonowano go jako adjunkta, gdyż symulował waryata)
Razem pobiera pensyi rocznej . . 7222 K.

Oprócz tego pobiera za przeprowadzenie lustracyi w gminie tytułem kosztów komisyjnych jednorazowo 900 K. jak to np. miało miejsce zeszłego roku w Lubaczowie, która to sprawa znana już jest Wydziałowi krajowemu.

Za oszacowie suszu darowanego przez rady gminne ubogim, wartości 5 do 6 K, pobiera od gmin tytułem kosztów po 20 kor. Wydzierżawia majątki gminne niżej cen wytargowanych przez gminy swoim protegowanym, za ten zaś gwałt zadany gminie pobiera jeszcze bezprawnie nie należące się kosztu podróży po 20 kor., np. we Freifeldzie ad Żuków.

Kontrolor kasowy, również kwieskowany adjunkt podatkowy, ma płacy rocznej wraz z dodatkami 2410 K
oprócz tego za poradę w sprawach podatkowych p. Gnoińskiemu . . 600 „
remunercyę na święta główne drugie 600 „
za wysyłanie ludzi do Prus. . . 1000 „
emerytury rządowej za symulowanie choroby 800 „

Razem więc pobiera, więcej od urzędnika 8 rangi 5410 K

Drogomistrz Jan Figura, były leśnik, ma płacy z dodatkami 2230 K
za zastępstwo lustratora pobiera . . 900 „
ryczałt za objazdy drogowe wynosi . 800 „

Razem, prócz „niespodziewanych“ dodatków 3930 K

Owocem pracy drogomistrza powiatowego Jana Figury jest to, że w Cieszanowie na drodze krajowej naprzeciw posterunku żandarmeryi ntopiła się krowa Jana Uprzańskiego, mieszczanina w Cieszanowie, że w Krowicy hołodowskiej na przysiółku

Podolezaki ad Żelizki główny most na rzece Lubaczówce łątają wieśniacy drzewami, które ze sobą raz po raz wożą.

O innych drogach może Wysokiemu Wydziałowi opowiedzieć dużo poseł Dr. Włodzimierz Kozłowski i Starosta Seweryn Chrzaszczewski, którzy jadąc z Lubaczowa do Oleszycie zagrzeźli z powozem po osi.

W kancelaryi brak wszelkiego dozoru. Zawarto np. kontrakt o budowę własnego domu dla Rady powiatowej, a ani prezes, ani sekretarz, ani lustrator nie dopilnowali opłacenia tegoż, sądząc, że to się uda obejść. Tymczasem urzędnik powiatowej Dyrekeyi Skarbu to wykrył, za co kazano Wydziałowi powiatowemu zapłacić karę 806 K 40 h. którą zamiast potrącić z pensyi winnych urzędników, wypłacono z funduszu powiatowego. Urzędnik zaś Rady powiatowej Karol Filipeczuk, który przez nieuwagę nie skrył nieostemplowanego kontraktu, został wydany ze służby tytułem „sprzeniewierzenia się”. Bliższe jednak szczegóły wydalenia ze służby p. Karola Filipeczuka podał mu prezes Rady powiatowej i poseł na Sejm krajowy Jan Gnoiński w słowach: „Pan musi pójść z Wydziału powiatowego, bo pan jest politycznie podejrzany, bo pan jest ludowcem”. Sprawa owego rzekomego „sprzeniewierzenia się i podejrzeń politycznych” jest przedmiotem dochodzeń ze strony c. k. Prokuratorji Państwa, a koszta zasądzenia znowu poniesie Wydział powiatowy cieszanowski.

Zapytujemy tedy Wysocki Wydział krajowy, czy raczy zapobiedz dalszym nadużyciom, zdzierstwom i prześladowaniom ubogiej ludności przez Wydział powiatowy w Cieszanowie.

Lwów, 28. września 1907.

Interpelant

Jan Stapiński w. r.

Huryk, Skołyszewski, Staruch, Szwed, Potoczek, Bobaczewski, Barabasz, Oleśnicki, Szmigielski, Bojko, Korol, Krempa, F. Włodek, J. Jaworski.

Interpelacya

posła Stapińskiego i tow. do c. k. Rządu w sprawie wyborów do Rady gminnej w Warzycach pow. Jasło.

Orzeczeniem z dnia 28. grudnia 1906 Nr. 13.776 ex. 1906 orzekł Trybunał administracyiny, że wybory do Rady gminnej w Warzycach pow. Jasło, odbyte w dniach 31. stycznia i 1. lutego 1906, są nieważne.

Orzeczenie to Trybunału administracyjnego doręczono stronom interesowanym jeszcze w kwietniu 1907.

Pomimo to c. k. Starostwo w Jasle dopuściło do ukonstytuowania się owej nieważnie wybranej Rady gminnej i nieważnie wybrana Zwierzchność gminna urzęduje dotychczas i nie nie slychać o zarządzeniach w celu usunięcia bezprawnych stosunków

Zapytujemy tedy c. k. Rząd:

1) Kiedy nielegalnie wybrana Rada i Zwierzchność gminna w Warzycach pow. Jasło przestanie urzędować?

2) Czy zechce c. k. Rząd pociągnąć winnych takiego nieporządku w administracyi gminnej do odpowiedzialności?

We Lwowie, dnia 28. września 1907.

Interpelant

Jan Stapiński.

Skołyszewski, Korol, Oleśnicki, J. Jaworski, Szmigielski, Hanczakowski, Bojko, Krempa, Włodek, Bobaczewski, Huryk, Barabasz, Ochrymowicz, Szwed, Potoczek, Staruch.

Interpelacya

do JWgo Pana Komisarza rządowego:

Na posiedzeniu dnia 11. marca r. b. Sejm uchwalił ustawę drogową.

Wydział krajowy zaraz przedłożył takową c. k. Namiestnictwu do Naj. Sankeyi.

Chociaż od tego czasu pół roku upłynęło, ustawa dotąd nie została sankcyonowana. Ta zwłoka, gdyby dalej trwać miała,

narazić musi gospodarkę Wydziałów powiatowych na szkody i wprowadzić nieład i zamieszanie w budżetach Rad powiatowych, które przy układaniu preliminarzy budżetowych, na rok 1908, wiedzieć muszą, na jakiej podstawie zestawiać mają budżet dochodów i wydatków drogowych, która to czynność w najbliższym czasie załatwioną być musi.

Podpisani zapytni J.Wgo Pana Komisarza :

1) Jaki jest powód niesankcjonowania dotąd ustawy drogowej, uchwalonej 11. marca r. b.?

2) Czy c. k. Rząd skłonny jest wyjechać jak najprędzej sankcję rzeczzonej ustawy?

We Lwowie, dnia 28. września 1907.

Interpelant
J. Męciński.

Stadnicki, Jan Szeptycki, Bal, Zaleski, Tyzskiewicz, Paszkowski, W. L. Jaworski, Hupka, Mycielski, Sękowski, Traczewski, Brykczyński, St. Jędrzejowicz, Urbański, L. Cieński, Trzeciecki, W. Krański, A. Jędrzejowicz, Czecz, Skalkowski, Sala, Gnoiński, Struszkiewicz, Götz, Paygert.

I n t e r p e l a c y a

posła Jana Stapińskiego i tow. do c. k. Rządu w sprawie państwowego instytutu pensyjnego.

Dnia 1. stycznia b. r. ogłoszoną została „Ustawa o zabezpieczeniu pensyjnym funkcyjaryuszy w służbie publicznej“. §. 93. tejże ustawy postanawia, że „pierwszy statut zakładu pensyjnego wyda ministerstwo spraw wewnętrznych w drodze rozporządzenia“ i że „w taki sam sposób ogłosić należy wzorowy regulamin czynności dla biur krajowych zakładu pensyjnego“. W celu opracowania tego statutu, regulaminu i poczynienia innych kroków przedwstępnych, a to wszystko po wysłuchaniu zdań i zapatrywań korporacji z pośród kół

interesowanych ustawa w §. 94. przewiduje okres dwuletni; ma bowiem obowiązywać dopiero od 1. stycznia 1909.

Ministerstwo spraw wewnętrznych rzeczywiście reskryptem z dnia 7. marca 1907 l. 7.022 przez poszczególne namiestnictwa i rządy krajowe zażądało od Izb handlowych, Towarzystw rolniczych, stowarzyszeń zarobkowych i t. d. wydania opinii co do ustanowienia kategorii, mających zostać ubezpieczonymi i podania spisów imiennych, pozostawiając interpelowanym do do odpowiedzi okres trzechmiesięczny, t. j. do dnia 1. lipca b. r.

Wiele korporacji, a głównie reprezentujących wielki przemysł i gospodarstwa rolne do określonego terminu nie zastosowało się, zasłaniając się potrzebą gruntownych studyów i zażądało przedłużenia tego czasokresu.

Wskutek tego Ministerstwo przedłużyło termin do nadsyłania odpowiedzi do dnia 1. września br., jednakowoż, jak to doszło do wiadomości podpisanych, skłonem jest i ten termin przedłużyć rzekomo z powodów ważności opóźnionych opinii.

Jak akcję wprowadzenia w życie instytucji tak ważnej dla naszego kraju, gdzie znajduje się tysiące pracowników bez zgoła żadnego zabezpieczenia na starość, może opóźnić ta zbytnia uległość Ministerstwa względnie jego departamentu techniczno-asekuracyjnego wobec wielkiego kapitału zbyt czułym poruszać; podnieść jednak należy szkodliwość podobnego postępowania wobec wytężonych starań zwerbowania jak najwięcej klientów na cięższych warunkach, podjętych przez prywatne zakłady ubezpieczeń, które z chwilą rozpoczęcia instytutu państwowego nstać będą musiały.

Zważywszy to, co powyżej przytoczono, zapytują podpisani c. k. Rząd :

1) Czy jest skłonny przyspieszyć wydanie wzorowego statutu i regulaminu dla biur krajowych?

2) Czy uznał termin odroczony do 1. września br. za ostateczny i bez względu na opóźnioną opinię rozpoczął przygotowanie prace, aby ustawa z dnia 1. stycznia br. weszła w życie z góry w określonym terminie, to jest dnia 1. stycznia 1909.

Interpelant
Jan Stapiński.

Skołyszewski, Korol, I, Jaworski, Hanczakowski, Bojko, Krempa, Włodek, Szmigielski, Szwed, Potoczek, Oleśnicki, Bohaczewski, Huryk, Staruch, Barabasz.

Sekretarz p. Mazikiewicz czyta:

I n t e r p e l a c y a

posła ks. J. Jaworskiego i towarzyszy do c. k. Rządu.

W Niedzielnej powiatu starosamborskiego wójt Wasyl Pańko wraz z pisarzem Wasylem Janikiem po prostu niszczą majątek gminny. Sprzedali część lasu wartości 6.000 koron za 650 koron, pieniądze rozeszli się, a teraz znowu chcą las sprzedawać. Cała gmina sprzeciwia się temu, bo dokoła lasy pańskie powyrębywane i nie będzie gdzie nawet drzewa na chatę dostać.

Budżety gminne i księgę dochodów i rozchodów fałszują. W r. 1905 i 1906 za polowanie było po 36 K a w dochodach nie nie wpisano. W wydatkach znowu powpisywano sumy, na jakie gmina nie może nigdy zgodzić się. Gmina stara się o osobnego księdza, a wójt i pisarz, którzy tem zajmują się, takie sobie wydatki powpisywali: Jazda do Wiednia 200 K, kilkorazowe jazdy do Przemyśla i Lwowa do 600 K a na komisję na las erekcyonalny 150 K. Pisarz Wasyl Janik siedział za różne swoje sprawy 4 lata w kryminale w Stanisławowie. Na skargi włościan Rada powiatowa suspendowała go i nakazała wójtowi usunąć go natychmiast z pisarstwa. Lecz Pańko nie usuwa pisarza i obaj dalej niszczą gminę.

Wobec tego podpisani zapytują:

Czy wie o tem c. k. Rząd? i

co zamyśla c. k. Rząd zrobić, ażeby majątek gminy w Niedzielnej ochronić od dalszego zniszczenia?

Interpelant:
J. Jaworski.

Oleśnicki, Stapiński, Korol, Staruch, Ochrymowicz, Huryk, Effenowicz, Szmigielski, Potoczek, Mogilnicki, Bojko, Bohaczewski, Barabasz, Mazikiewicz, Kuryłowicz, Krempa.

I n t e r p e l a c y a

posła E. Oleśnickiego i towarzyszy. do c. k. Rządu.

W r. 1907 przy brance w Starym Samborze został asenterowany z II. klasy poboru jako jednoroczny ochotnik p. Włodzimierz Jaworski, student III roku praw. Do podania o służbę jednoroczną petent dołączył wszystkie potrzebne dokumenty, które uprawniali go nie tylko do służby jednorocznej, lecz i na koszt rządowej.

Tymczasem c. k. koncepista przy starostwie w Starym Samborze Mieczysław Zieliński zawołał sobie dwóch ludzi ze Strzelbicz: Andrija Mowczka i Wasyla Ławryka, którzy nie mają żadnego urzędu w gminie i podstępem pytał się ich, czy ojciec asenterowanego ks. Iwan Jaworski ma skąd zapłacić za syna, bo coś potknął się w szkołach — sumę 350 koron. Włościanie sądząc, że tu rozchodzi się o zapłacenie rzeczywiście jakiejs kary, przyznali, że ma skąd zapłacić. Na podstawie tego, w podstępny sposób uzyskanego przyznania, Loncepista Mieczysław Zieliński jako referent spraw wojskowych zrobił relację dotyczącej władzy taką, że asenterowany p. Włodzimierz Jaworski ma służyć na koszt własny.

Wobec tego podpisani zapytują:

Czy wie o takim nadużyciu c. k. Rząd i

2) czy pociągnie do odpowiedzialności koncepistę Mieczysława Zielińskiego za ten jego postępek?

Interpelant:
Oleśnicki.

Korol, Stapiński, Szmigielski, Staruch, Potoczek, Krempa, Effinowicz, Huryk, Kuryłowicz, Mogilnicki, Bohaczowski, Barabasz, Bajko, Ochrymowicz, Mazikiewicz.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie odczytanych wniosków umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń, interpelacje zaś odstąpi p. Komisarzowi rządowemu względnie Wydziałowi krajowemu.

Marszałek uprasza Izbę o upoważnienie go do przesłania w drodze telegraficznej imieniem Sejmu wyrazów współczucia J.E. p. Namiestnikowi z powodu straty matki.

Izba jednogłośnie przez powstanie upoważnia Marszałka do wysłania telegraficznej kondolencji.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Skalkowskiego i tow. o powiększenie kapitału zakładowego Banku krajowego do wysokości 15,000.000 K.

Przemawia p. Skalkowski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji bankowej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Marszałek oznajmia, iż jeszcze przed przejściem do porządku dziennego prosił o głos p. Rayski. Ponieważ mu wtedy głosu nie udzielił, udziela mu go obecnie.

Przemawia p. Rayski, stawiając wniosek formalny o powiększenie komisji dla reformy wyborczej o jednego członka.

Izba wniosek ten p. Rayskiego bez rozprawy uchwała.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie budowy domu na umieszczenie krajowych stacji doświadczalnych: ceramicznej i naftowej przy c. k. szkole politechnicznej we Lwowie.

Sprawozdawca p. Jahl uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w sprawie budowy szpitali powszechnych w Kossowie i Nadwórnej.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji sanitarnej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzielenie Radzie powiatowej w Sokalu koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Bugu w Krystynopolu.

Sprawozdawca p. Dąbski odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Sokalu koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Bugu w Krystynopolu na drodze powiatowej Krystynopol-Brody.

Art. I.

Radzie powiatowej w Sokalu nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta od mostu na rzece Bugu w Krystynopolu pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§ 14. i 35. ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 (dz. u. kr. Nr. 43).

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 12 (dwanaście) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 6 (sześć) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 3 (trzy) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, zrebęta, owce, kozy i świnię do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od tej opłaty lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały en bloc.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały en bloc, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek p. sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania powyższej uchwały bez czytania uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Jakóbowi Pfefferowi i spółnikom koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przejazdu przez rzekę San pod Ulanowem.

Sprawozdawca p. Dąbski odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Jakóbowi Pfefferowi i spółnikom koncesyi na pobór opłat mytniczych od przewozu przez rzekę San pod Ulanowem.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się Jakóbowi Pfefferowi i spółnikom prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę San pod Ulanowem pod warunkiem utrzymania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w § 38. ust. 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 (dz. u. kr. Nr. 43), w razie niedopełnienia tego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia, za zgodą politycznej władzy powiatowej, przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo Jakóba Pfeffera i spółników.

Art. II.

Opłaty mytnicze pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od jednej osoby, wyjąwszy woźnicę, przy zaprzęgu i wierzchem jadącego 4 (cztery) h.;

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego 8 (ośm) h.;

c) od jednego zrebęcia do dwóch lat 3 (trzy) h.;

d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, bukała i trzylatki 8 (ośm) h.;

e) od jednego cielęcia, nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 3 (trzy) h.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o znizeniu tejże.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Stapiński.

Po zamknięciu rozprawy i zrzeczeniu się głosu przez p. sprawozdawcę, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały en bloc.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały en bloc, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Sokala na pobór wyższych dodatków gminnych na pokrycie potrzeb ściśle gminnych i szkolnych w r. 1906.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej uchwały:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Gminie miasta Sokala zezwala się pobierać na pokrycie potrzeb ściśle gminnych i szkolnych w r. 1906 dodatki gminne w wysokości 113% od podatków bezpośrednich z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Na wniosek sprawozdawcy uchwała Izba przystąpić do drugiego czytania powyższego wniosku bez czytania, a w oddzielnem głosowaniu przyjmuje ten wniosek w drugim czytaniu.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o zamknięciu rachunków galic. funduszu propinacyjnego za rok 1906, tudzież o preliminarzach tegoż funduszu na r. 1908.

Sprawozdawca p. Skalkowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sprawozdanie c. k. Dyrekcji galic. funduszu propinacyjnego o zamknięciu rachunków za r. 1906 przyjmuje Sejm z uznaniem do wiadomości.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Zamknięcie rachunków galic. funduszu propinacyjnego za rok 1906 przyjmuje Sejm do wiadomości i te rachunki zatwierdza.

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący budżet funduszu propinacyjnego ogólnego za rok 1908:

D o c h o d y.

Pozycya 1. czynsze propinacyjne	8,530.000 K — h.
Pozycya 2. opłaty od szynkarzy	380.000 „ — „
Pozycya 3. opłaty od nowych gorzelń, browarów i miodosytni	— „ — „
Pozycya 4. grzywny propinacyjne	4.000 „ — „
Pozycya 5. za skonfiskowane przedmioty	40 „ — „
Pozycya 6. odsetki zwłoki	20.000 „ — „

Pozycya 7. subwencya rządowa	1,782.258 K — h.
Pozycya 8. odsetki od lokowanej gotówki	146.000 „ — h
Pozycya 9. rozmaite	1.000 „ — „
Razem	10,863.298 K — h.

W y d a t k i.

Pozycya 1. spłata wylosowanych obligacyi	5,694.500 K — h.
Pozycya 2. wypłata kuponów	2,045.426 „ — „
Pozycya 3. prowizya bankowa	6.400 „ — „
Pozycya 4. należności stemplowe od subwencyi	5.580 „ — „
Pozycya 5. podatki dochodowy	— „ — „
Pozycya 6. podatek rentowy od obligacyi	204.543 „ — „
Pozycya 7. podatek zarobkowy	425.000 „ — „
Pozycya 8. ekwiwalent	11.738 „ — „
Pozycya 9. bonifikacya funduszu krajowego i funduszków powiatowych	260.000 „ — „
Pozycya 10. ryczałt za stemple od kwitów za czynsze propinacyjne	20.000 „ — „
Razem	8,673.187 „ — „

Nawyżka dochodów galic. funduszu propinacyjnego ogólnego wyniesie przeto według budżetu na rok 1908 — 2,190.111 K.

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący budżet galic. funduszu propinacyjnego zasobowego na rok 1908:

D o c h o d y.

W pozycyi 1. 1,060.000 K — h.

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący budżet galic. funduszu propinacyjnego rezerwowego na r. 1908:

D o c h o d y.

Pozycya 1. odsetki 683.563 K — h.

W y d a t k i.

Pozycya 1. płace urzędników	74.549 K — h.
Pozycya 2. płace służb	4.796 „ — „
Pozycya 3. adjuta	1.600 „ — „
Pozycya 4. płace pomoenników kancelaryjnych	15.202 „ — h
Pozycya 5. datek na zakład zaopatrzenia pomoenników kancelaryjnych	703 „ — „
Pozycya 5. dyurna	15.078 „ — „
Pozycya 7. ryczałt do Skarbu państwa za utrzymanie kasy funduszu propinacyjnego	20.000 „ — „
Pozycya 8. czynsze najmu	7.000 „ — „
Pozycya 9. podatek wodociągowy	350 „ — „
Pozycya 10. kosztu administracyi powiatowej	52.000 „ — „

Pozycja 11. dyety i koszt podróży członków Dyrekcyi	1.000 K — h.
---	--------------

Pozycja 12. potrzeby kancelaryjne	4.000 „ — „
-----------------------------------	-------------

Pozycja 13. koszt zarządu	3.000 „ — „
---------------------------	-------------

Pozycja 14. koszt sądowe	1.200 „ — „
--------------------------	-------------

Pozycja 15. remuneracye, zapomogi, i nieprzewidziane wydatki	20.000 „ — „
--	--------------

Razem	220.548 K — h.
-------	----------------

Potrącając od spodziewanego dochodu wydatki	683.563 K — h.
	220.548 „ — „

zostaje nadwyżka	463.015 K — h.
------------------	----------------

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwala oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o wniosku p. Oleśnickiego w przedmiocie klęsk elementarnych, o wniosku p. Stapińskiego tejże ustawy dotyczącym, tudzież o innych wnioskach i petycyach względem udzielenia pomocy ludności dotkniętej nieurodzajem oraz klęską pożaru.

Sprawozdawca p. Skałkowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji, sprostowawszy poprzednio omyłkę druku w sprawozdaniu komisji, że między wyszczególnionemi petycjami opuszczono petycję Ls. 2870 komitetu ratunkowego w Swierzu o zapomogę dla pogorzalców.

Wysoki Sejm raczy uchwelić:

1. Sejm przeznaczą z funduszu krajowego sumę 500.000 K na udzielenie po-

mocy ludności, dotkniętej klęskami elementarnymi w roku 1907, do dyspozycyi Wydziału krajowego.

Wydział krajowy może przeto w granicach tej sumy udzielać zasiłki bezwrotne na zakupno zboża i paszy, tudzież zapomogi dla pogorzalców, a według własnego uznania przyznawać także powiatom subwencye na roboty publiczne, dla dostarczenia ludności zarobku.

Wydział krajowy wejdzie w porozumienie z c. k. Rządem celem udzielania tych zasiłków, ze względu na fundusze państwowe na tenże cel przeznaczone.

2. Sejm wzywa c. k. Rząd o udzielenie ludności dotkniętej klęskami elementarnymi wydatnej pomocy z funduszy państwowych, tudzież aby

a) zarządził odpisanie podatków gruntowych z gospodarstw nawiedzonych klęskami i wstrzymał względem tych gospodarstw egzekucję podatkowych zaległości;

b) przeznaczył znaczniejszą ilość soli bydłowej na rozdanie bezpłatne rolnikom dotkniętym brakiem paszy;

c) wydał odpowiednie zarządzenia względem tępienia myszy polnych;

d) przyznał ulgi taryfowe dla przewozu paszy i soli bydłowej, tudzież zboża przeznaczonego na zasiew lub na wyżywienie ludności.

3. Wymienione w sprawozdaniu komisji petycje przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu do zbadania i załatwienia.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Mogilnicki, stawiając poprawkę, aby w pierwszym ustępie wniosku 1. komisji sumę 500.000 K podwyższyć do 2.000.000 K, a po słowach „dyspozycyi Wydziału krajowego“ dodać słowa „z wezwaniem, aby rozdzielił ją jak najprędzej“.

Izba powyższą poprawkę p. Mogilnickiego popiera.

Przemawia p. Merunowicz, stawiając następującą dodatkową rezolucję do wniosków komisji:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby wziął pod rozwagę ujęcie pomocy kraju dla ludności dotkniętej klęskami elementarnymi w ramy stałego regulaminu a to według zasad następujących:

a) pierwszeństwo mają mieć zasiłki i pożyczki z funduszu krajowego na roboty w okolicy, dotkniętej jakąś klęską, z cechą trwałej użyteczności;

b) zasiłki z funduszu krajowego mają pozostawać w pewnym, umową oznaczonym stosunku do ulg i zapomóg ze skarbu państwa;

c) do współudziału w akcyach pomocniczych, mają być o ile możności wciągane także czynniki miejscowe t. j. gminy i powiaty.

Izba powyższą rezolucję p. Merunowicza popiera.

Przemawia p. Oleśnicki, stawiając na wypadek, gdyby poprawka p. Mogilnickiego co do podwyższenia kwoty do 2,000.000 K upadła, poprawkę podwyższenia tej kwoty do 1,000.000 K.

Izba powyższą poprawkę p. Oleśnickiego popiera.

Przemawia p. Stapiński, stawiając poprawkę, aby do wniosku 1. komisji w ustępie drugim dodać słowa:

Z rozdziału tej sumy zda Wydział krajowy szczegółowe sprawozdanie na najbliższej sesji sejmowej.

Izba powyższą poprawkę p. Stapińskiego popiera.

Marszałek oznajmia, że do głosu zapisani są jeszcze pp. Hanczakowski, Kuryłowicz i Szmigielski za wnioskami komisji, a pp. ks. Jaworski, Barabasz, Huryk i Staruch przeciw wnioskowi.

Na wniosek p. Urbańskiego Mieczysław uchwała Izba bez rozprawy zamknięcie rozprawy ogólnej.

Marszałek wzywa posłów zapisanych do głosu o wybranie posłów generalnych.

Marszałek oznajmia po chwili, iż mową generalnym za wnioskami komisji wybrany został p. Szmigielski, zaś mową generalnym przeciw wnioskowi komisji p. ks. Jaworski — udziela więc najpierw głosu mowcy generalnemu przeciw p. ks. Jaworskiemu.

Przemawia p. ks. Jaworski.

Marszałek udziela głosu generalnemu mowcy za wnioskami komisji p. Szmigielskiemu.

Przemawia p. Szmigielski.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

1. Sejm przeznaczą z funduszu krajowego sumę 500.000 K na udzielenie pomocy ludności, dotkniętej klęskami elementarnymi w roku 1907, do dyspozycji Wydziału krajowego.

Wydział krajowy może przeto w granicach tej sumy udzielać zasiłki bezzwrotne na zakupno zboża i paszy, tudzież zapomogi dla pogorzelców, a według własnego uznania przyznawać także powiatom subwencje na roboty publiczne, dla dostarczenia ludności zarobku.

Wydział krajowy wejdzie w porozumienie z c. k. Rządem celem udzielania tych zasiłków, ze względu na fundusze państwowe na ten cel przeznaczone.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Hanczakowski.

Przemawia p. Kuryłowicz.

Sekretarz p. Urbański stawia wniosek formalny na zamknięcie rozprawy.

Marszałek oznajmiając, iż do głosu zapisani są jeszcze pp. Staruch, Barabasz i Huryk, podaje powyższy wniosek formalny p. Urbańskiego pod głosowanie.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy, poczem Marszałek zapytuje posłów zapisanych do głosu, czy przemawiać będą za wnioskiem komisji, czy przeciw.

Pp. Staruch, Barabasz i Huryk oświadczają, że przemawiać będą przeciw wnioskowi komisji.

Marszałek wzywa tych posłów do wybrania mowcy generalnego.

Marszałek oznajmia po chwili, że generalnym mowcą przeciw wnioskowi komisji wybrany został p. Huryk, któremu udziela głosu.

Przemawia p. Huryk.

Przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek podaje najpierw pod głosowanie poprawkę p. Mogilnickiego co do podwyższenia proponowanej przez komisję kwoty 500.000 K do 2.000.000 K.

Izba poprawkę tę p. Mogilnickiego odrzuca.

Marszałek podaje pod głosowanie ewentualny wniosek p. Oleśnickiego podwyższenia tej kwoty 500.000 K do 1.000.000 koron.

Izba powyższy wniosek p. Oleśnickiego odrzuca.

Izba uchwała następnie wniosek 1. komisji, a w oddzielnem głosowaniu przyjmuje poprawkę p. Stapińskiego, którą Marszałek odczytuje.

Sprawozdawca p. Skałkowski czyta:

2. Sejm wzywa c. k. Rząd o udzielenie ludności dotkniętej klęskami elementarnymi wydatnej pomocy z funduszków państwowych, tudzież aby

a) zarządził odpisanie podatków gruntowych z gospodarstw nawiedzonych klęskami i wstrzymał względem tych gospodarstw egzekucję podatkowych zaległości;

b) przeznaczył znaczniejszą ilość soli bydłowej na rozdanie bezpłatne rolnikom dotkniętym brakiem paszy,

e) wydał odpowiednie zarządzenia względem tępienia myszy polnych;

d) przyznał ulgi taryfowe dla przewozu paszy i soli bydłowej, tudzież zboża przeznaczonego na zasiew lub na wyżywienie ludności.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Oleśnicki, stawiając poprawkę, aby we wniosku komisji rezolucję pod c) zastąpić następującą rezolucją:

c) zarządził ściśle i energiczne wykonanie przepisów prawnych, względem tępienia myszy polnych istniejących.

Izba powyższą poprawkę p. Oleśnickiego popiera.

Przemawia p. Huryk, stawiając poprawkę, aby we wniosku komisji w rezolucji pod d) dodać na końcu następujące słowa:

i surowicy w tych gminach, gdzie to jest możliwe.

Izba poprawkę tę p. Huryka popiera. Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek poddaje najpierw pod głosowanie wniosek 2. komisji z wyjątkiem punktu c), co do którego wniósł p. Oleśnicki poprawkę.

Izba uchwała wniosek 2. komisji z wyjątkiem rezolucji pod c), a następnie uchwała odczytaną przez Marszałka poprawkę p. Oleśnickiego, postawioną w miejsce proponowanej przez komisję rezolucji pod c).

Marszałek odczytuje poprawkę p. Huryka postawioną do rezolucji pod d).

Izba poprawkę tę p. Huryka uchwała.

Marszałek odczytuje następującą dodatkową rezolucję p. Merunowicza, postawioną przy rozprawie ogólnej.

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby wziął pod rozwagę ujęcie pomocy

kraju dla ludności dotkniętej klęskami elementarnymi w ramy stałego regulaminu — a to według zasad następujących:

a) pierwszeństwo mają mieć zasiłki i pożyczki z funduszu krajowego na roboty w okolicy, dotkniętej jakąś klęską, z cechą trwałej użyteczności;

b) zasiłki z funduszu krajowego mają pozostawać w pewnym, umową oznaczonym stosunku do ulg i zapomóg ze skarbu państwa;

c) do współdziału w akcyach pomocniczych mają być o ile możności wciągnięte także czynniki miejscowe, tj. gminy i powiaty.

Izba bez rozprawy rezolucję tę p. Merunowicza uchwała.

Sprawozdawca czyta:

3. Wymienione w sprawozdaniu komisji petycje przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu do zbadania i załatwienia.

Izba bez rozprawy uchwała wniosek 3. komisji, który wobec przyjęcia rezolucji p. Merunowicza jako punktu 3. jest uchwałą 4).

Następuje:

Sprawozdanie komisji kolejowej o wniosku Wydziału krajowego w sprawie udzielenia kolei lokalnej Borki wielkie-Grzymałów pożyczki 100.000 K.

Sprawozdawca p. Stanisław Jędrzejowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbńskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm upoważnia Wydział krajowy do udzielenia z zapasów krajowego funduszu kolejowego Towarzystwu akcyjnemu kolei lokalnej Borki wielkie-Grzymałów pożyczki gotówkowej po 4 proc. oprocentowanej spłacalnej w półrocznych ratach do końca roku 1908 w sumie nie wyższej niż 100.000 kor. pod warunkami, jakie ułoży Wydział

krajowy, a w szczególności z uwzględnieniem następujących postanowień:

1. Fundusze uzyskane z tej pożyczki użyte będą na inwestycje, urządzenia i cele, jakie uzna Wydział krajowy za wskazane i potrzebne; a następnie i pod bezpośrednią ingerencją Wydziału krajowego.

2. Towarzystwo kolejowe zezna skrypta dłużny według wzoru udzielonego przez Wydział krajowy aktem notaryalnym z prawem egzekucji z §. 3 ustawy z 25. lipca 1871 dz. p. p. Nr. 75.

3. Na pokrycie rat oprocentowania i umorzenia pożyczki gotówkowej w kwocie 100.000 koron i ewentualnych zaległości z tego tytułu będzie użyty po myśli §. 49 ustęp 3 punkt 1 statutu Towarzystwa akcyjnego „kolej lokalna Borki wielkie-Grzymałów“, dochód pozostający do dyspozycji po pokryciu z dochodów Towarzystwa rat oprocentowania i umorzenia pożyczki pierwszeństwa zaciągniętej po myśli §. 8 tego statutu w kwocie 1,200.000 koron“.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji kolejowej o petycji l. s. 2411 w sprawie budowy kolei lokalnej z Niska na Bojanów, Majdan, Kolbuszowa, Głogów do Rzeszowa.

Sprawozdawca p. Stanisław Jędrzejowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbńskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji.

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

1. Poleca się Wydziałowi krajowemu aby wypracował dla tej linii wstępny projekt i kosztorys, a kosztą stąd wynikłe pokrył z krajowego funduszu kolejowego, z zastrzeżeniem zwrotu wydatków z kapitału budowy kolei.

2. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby przeprowadził rokowania z c. k.

Rządem celem wyjednania wydatnej subwencji na tę linię kolei budować się mającej.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Skołyszewski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Wybór uzupełniający jednego członka komisji dla reformy wyborczej.

Marszałek oznajmia, iż gdy Izba uchwaliła dodatkowo powiększenie komisji dla reformy wyborczej o jednego członka, obecnie przeprowadzonym zostanie wybór na dwóch członków tej komisji i wzywa posłów do oddania kartek na dwóch członków komisji. Zarazem zawiadamia Marszałek Izbę, iż p. Bojko wystąpił z komisji dla reformy wyborczej, a uzupełniający wybór w jego miejsce umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Marszałek zaprasza do skrutynium: pp. Kleskiego, Bala i ks. Jaworskiego.

Posłowie oddają kartki.

Marszałek oznajmia, że zanim komisja skrutacyjna poda do wiadomości Izby wynik skrutynium, Izba przystępuje do następnego punktu porządku dziennego, którym jest:

Dalszy ciąg rozprawy nad sprawozdaniem komisji administracyjnej w przedmiocie przedłożenia Wydziału krajowego z projektem ustawy łowieckiej.

Marszałek oznajmia, że zapisanym jest do głosu p. Szmigielski — udziela mu więc głosu.

Przemawia p. Szmigielski.

P. Zaleski stawia formalny wniosek na zamknięcie rozprawy ogólnej.

Marszałek oznajmia, iż zapisani są do głosu za projektowaną przez komisję ustawą pp. Kramarczyk, Wodzieki, Buynowski i Adam Jędrzejowicz, zaś przeciw ustawie pp. ks. Jaworski, Korol, Stapiński, Staruch, Barabasz, Hanczakowski, Mogilnicki, Ochrymowicz, Oleśnicki, Mazikiewicz i Effinowicz i zapytuje, czy żąda jeszcze kto głosu.

P. Skołyszewski prosi o głos przeciw wnioskowi komisji.

Gdy nikt głosu nie żąda, Izba uchwała bez rozprawy zamknięcie rozprawy ogólnej.

Marszałek wzywa zapisanych do głosu posłów do wybrania mówców generalnych.

Marszałek oznajmia po chwili, że generalnym mówcą przeciw projektowanej przez komisję ustawie wybrany został p. Korol, zaś za ustawą p. Jędrzejowicz Adam.

Marszałek oznajmia, że ma zamiar przerwać posiedzenie do godziny 7-ej wieczór, przedtem jednak odczytuje zgłoszony wniosek nagły p. ks. Pastora.

W n i o s e k n a g ł y

posła X. Leona Pastora i tow. w sprawie przyznania 500.000 kor. dla mającej się budować kolei państwowej Jasło-Konieczna.

W parlamencie wiedeńskim uchwalono ustawę, mocą której budowa kolejki Jasło-Konieczna najpóźniej w r. 1909 ma być rozpoczęta. Kolej ta ma być budowaną na koszt państwa, kraj zaś ma przyczynić się do budowy tejże kwotą pewną.

Ponieważ obecnie trasowanie tej kolei jest na ukończeniu, Rząd zaś centralny przed ukończeniem pertraktacji z krajem co do przyczynienia się do kosztów budowy kwoty na budowę tejże kolei w bu-

dżet na rok 1909 nie będzie mógł wstawić przez co sama budowa może doznać zwłoki — przeto podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Do budowy kolei państwowej Jasło-Konieczna kraj przyczynia się udzieleniem 500.000 kor. w akcyach zakładowych jednej z istniejących kolei lokalnych.

Pod względem formalnym proponujemy wniosek ten przydzielić komisji kolejowej.

Wnioskodawca:

Pastor.

Wilczkiewicz, Korytowski, Szwed, K. Badeni, Struszkiewicz, Tad. Cieński, Rudroń, Stojalowski, Ochrymowicz, Cielecki, Ozarkowski-Golejewicz, St. Jędrzejowicz, Skolyszewski, Sare, Hupka, Korol, Stapiński,

Kuryłowicz, Małachowski, Brykczyński, Sękowski.

P. ks. Pastor uzasadnia nagłość tego wniosku, a następnie uzasadnia sam wniosek wnosząc pod względem formalnym na przekazanie go komisji kolejowej z poleceniem zdania sprawy bez drukowania sprawozdania na najbliższym posiedzeniu.

Izba bez rozprawy uchwała nagłość wniosku p. Pastora, a w oddzielnem głosowaniu uchwała bez rozprawy przekazanie tego wniosku komisji kolejowej z poleceniem zdania sprawy bez drukowania sprawozdania na najbliższym posiedzeniu.

Marszałek odracza posiedzenie do godziny 7-ej wieczorem.

Przerwa posiedzenia godzina 1. minut 50 po południu.

Dalszy ciąg posiedzenia z dnia 30. września 1907.

Początek o godzinie 7 minut 25 wieczorem.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera napowrót przerwane posiedzenie.

Marszałek podaje do wiadomości Izby rezultat wyboru uzupełniającego 2 członków do komisji dla reformy wyborczej.

Głosujących 107 posłów. Absolutna większość 54. P. Zdzisław hr. Tarnowski otrzymał 91 głosów, p. Leo 63, a p. Ray-ski 44 głosów. Marszałek stwierdza, że wybrani zatem zostali pp. Zdzisław Tarnowski i Leo.

Marszałek oznajmia, iż Izba przystępuje do dalszego ciągu rozprawy nad sprawozdaniem komisji administracyjnej w przedmiocie przedłożenia Wydziału krajowego z projektem ustawy łowieckiej.

Przemawia generalny mówca przeciw wnioskowi komisji p. Korol.

Przemawia generalny mówca za wnioskiem komisji p. Adam Jędrzejowicz.

Przemawia p. sprawozdawca.

Przemawia dla sprostowania faktu p. Skolyszewski.

Przemawia dla sprostowania faktu p. Wodzicki.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

I. Prawo polowania i jego wykonywanie.

A) Postanowienia ogólne.

§. 1.

Prawo polowania polega na wyłącznem uprawnieniu do hodowania, wyszukiwania, ściągnięcia, zabijania i przywłaszczania sobie łownej zwierzyny i dzikiego ptactwa, jak również przywłaszczania oddzielnych z niej części użytecznych, jak zrzuconych rogów i t. p. Odnosnie do dzikiego ptactwa mieści w sobie prawo polowania

wania także wyłączne uprawnienie do przywłaszczania zniesionych jaj.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Stapiński stawiając poprawkę, aby w drugim wierszu skreślić słowo „hodowania“.

Izba poprawkę powyższą p. Stapińskiego popiera.

Przemawia p. Filip Włodek stawiając poprawkę, aby ostatnie zdanie od słów „odnośnie“ do „zniesionych jaj“ skreślić.

Izba powyższą poprawkę p. Filipa Włodka popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek poddaje najpierw pod głosowanie nagłówek i paragraf 1. z opuszczeniem słowa „hodowania“, tudzież końcowego zdania od słów „Oдноśnie“ aż do „zniesionych jaj“.

Izba nagłówek i paragraf 1. z opuszczeniem słowa „hodowania“, tudzież z opuszczeniem końcowego zdania od słowa „Oдноśnie“ aż do „zniesionych jaj“ zgodnie z wnioskiem komisji uchwala. Izba odrzuca następnie odczytaną przez Marszałka poprawkę p. Stapińskiego, aby słowo „hodowania“ skreślić, a w oddzielnem głosowaniu uchwala to słowo zgodnie z wnioskiem komisji. Odrzuciwszy wkońcu odczytaną przez Marszałka poprawkę p. Filipa Włodka, aby końcowe zdanie od słów „Oдноśnie“ aż do „zniesionych jaj“ skreślić, Izba w oddzielnem głosowaniu zdanie to zgodnie z wnioskiem komisji uchwala.

Sprawozdawca czyta:

§. 2.

Zwierzyną łowną są w rozumieniu niniejszej ustawy: jeleni i daniel, kozica, sarna, zając, dziki królik i borsuk. Z ptaków: głuszc, cietrzew, jarząbek, pardwa i kuropatwa, przepiórka, chruściel (derkacz), bażant, drop, czajka, słonka, dubelt, krzyk,

siewka, kulik i rozmaite tegoż gatunki, kurki wodne, łyska, nurki, dziki łabędź, dzika gęś, wszelkie gatunki dzikich kaczek i dzikich gołębi.

Również obcokrajowe odmiany łownej zwierzyny i ptaków, o ileby wprowadzone do kraju dla hodowli łowieckiej utrzymywały się i mnożyły, będą za zwierzynę łowną w rozumieniu tej ustawy uważane.

Izba bez rozprawy uchwala §. 2 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 3.

Prawo polowania przywiązane jest do własności gruntu, służy więc każdoczesnemu posiadaczowi gruntu.

Co do wykonywania prawa polowania jest właściciel tego prawa w myśl postanowień niniejszej ustawy albo uprawnionym do samoistnego wykonywania go, to jest do swobodnego rozstrzygania o sposobie wykonywania swego prawa polowania (już to we własnym zarządzie, już to przez wydzierżawienie i t. p.), albo też ograniczonym w swobodnem rozstrzyganiu o sposobie wykonywania tego prawa w myśl postanowień §. 7. niniejszej ustawy.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Stapiński stawiając poprawkę, aby skreślić drugi ustęp tego paragrafu od słów „Co do wykonania“ aż do słów „w myśl postanowień §. 7 niniejszej ustawy“.

Izba powyższą poprawkę p. Stapińskiego popiera.

Przemawia p. ks. Jaworski.

Marszałek wzywa posłów, ażeby ściśle trzymali się paragrafu będącego przedmiotem obrad, a nie wygłaszali mów, które należały do rozprawy ogólnej.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała ustęp pierwszy §. 3 zgodnie z wnioskiem komisji, odrzuciwszy następnie poprawkę p. Stapińskiego, odczytaną przez Marszałka, uchwała w oddzielnem głosowaniu ustęp drugi §. 3 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 4.

Uprawnienie do samoistnego wykonywania polowania służy:

1. Posiadaczowi nieprzerwanej powierzchni gruntu, która wynosi co najmniej 115 hektarów.

Jeśli posiadłość taka składa się z ról, łąk lub ogrodów, natenczas do wykonywania na niej samoistnie polowania wystarczy powierzchnia 60 hektarów.

Obojętną jest rzeczą, czy posiadanie takiej powierzchni gruntów należy do osoby fizycznej, czy prawnej, do jednej lub więcej osób, byle tylko posiadłość nie była fizycznie podzieloną. Również nie stanowi różnicy, czy owe grunta leżą w jednej gminie lub miejscowości lub też czy rozciągają się na terytorya kilku gmin, względnie miejscowości.

Stare koryta rzek, pozostałe po przeprowadzonych robotach regulacyjnych, jak również tory kolejowe i drogi publiczne nie mogą jednak w żadnym razie stanowić same przez się samoistnego okręgu polowania.

2. Gminie jako takiej, jeśli grunta stanowiące majątek lub dobro gminy, położone bądź to w obrębie gminy, bądź w obrębie innych gmin, stanowią nieprzerwaną powierzchnię, co najmniej 115 hektarów, bez względu na rodzaj kultury tych gruntów.

Gminy mające takie grunta winny jednak wykonywanie samoistne polowania na tych gruntach albo wydzierżawiać i to niepodzielnie co do powierzchni, albo zlecić wykonywanie tego polowania ustanowionemu myśliwemu. Ustanowienie myśli-

wego winno nastąpić w myśl §§. 14, 23 i 35—40 niniejszej ustawy.

Marszałek otwiera rozprawę, a oznajmiwszy, że do głosu przy §. 4-tym zapisanym są pp. Żardecki, Buynowski, Skolyszewski, Oleśnicki, Kuryłowicz i Stapiński, udziela głosu p. Żardeckiemu.

Przemawia p. Żardecki i stawia poprawkę, aby w trzecim ustępie po słowach „Jeżeli posiadłość taka składa się“ dodać słowo „przeważnie“, tudzież, aby do tego paragrafu dodać następujący ustęp:

3) Posiadaczowi takich ogrodów (ozdobnych, owocowych lub warzywnych), albo parków, bez względu na przestrzeń, które się znajdują przy domu mieszkalnym i naturalnem lub sztucznem ogrodzeniem stałem (plot, krata, mur i t. d.) w ten sposób są okolone, że inne osoby nie naruszywszy tego ogrodzenia lub nie przeszczdziwszy się przez nie, żadną inną drogą tam dostać się nie mogą, jak tylko przez umieszczone w ogrodzeniu zamykane drzwi lub wrota.

Przemawia p. Buynowski stawiając następującą poprawkę jako dalszy ciąg 2-go ustępu, punktu 1:

Wykonaniu samoistnie prawa polowania na takiej przestrzeni nie przeszkadza okoliczność, że $\frac{1}{10}$ najwyżej część tejże przestrzeni poddana jest kulturze leśnej.

Przemawia p. Skolyszewski i stawia następujące poprawki, ażeby:

w wierszu 5. po słowie „się“ dodać słowo „przeważnie“,

w wierszu 7. zamiast 60 ha. ma być 25 ha.,

w wierszu 10. i 11. opuścić od „byle... do podzieloną“,

w wierszu 21. zamiast 115 ha. ma być 25 ha.,

w wierszu 22. dodać „o ile nie postanowi nie wykonywać wcale prawa polowania“,

w wierszu 25. zamiast „(i to... powierzchni“) wstawić „łącznie lub podzielnie jednak nie w mniejszych obszarach niż 25 ha.

Umieścić pod 3: Posiadaczom sąsiadujących ze sobą bezpośrednio parcel o sumarycznej powierzchni przynajmniej 25 ha., którzy w tym celu zawrą ze sobą dobrowolną umowę i o takowej polityczną władzę powiatową uwiadomią.

Przemawia p. Oleśnicki stawiając poprawki, a mianowicie:

w ustępie pierwszym (1) w wierszu piątym po słowie „powierzchnia“ zamiast „60“ ma być „25 hektarów“;

w ustępie zaś drugim (2) w wierszu szóstym po słowach „mające takie grunta“ dodać słowa „o ile nie postanowią nie wykonywać prawa polowania“.

Przemawia p. Kuryłowicz.

Przemawia p. Stapiński stawiając poprawki, a mianowicie w ustępie 1) zamiast 115 ha. ma być 25 ha., a zamiast 60 ha., ma być 15 ha., w ustępie zaś 2) zamiast 115 ha. ma być 25 ha.

Przemawia p. Stadnicki.

Przemawia p. Stapiński.

Po zamknięciu rozprawy Marszałek zwraca uwagę, iż kilku posłów postawiło poprawki identyczne z poprawkami, które już poprzedni mówcy postawili i te poprawki nie będzie mógł poddać pod głosowanie.

Marszałek podaje do poparcia dwie poprawki posła Żardeckiego, które odczytuje.

Izba obie te poprawki p. Żardeckiego popiera.

P. Bynowski cofa swoją poprawkę.

Marszałek odczytuje poprawki p. Skołyszewskiego, które Izba każdą z nich oddzielnie popiera.

Marszałek oznajmia, że p. Stapiński zgłosił trzy poprawki, z których dwie są

identyczne z z poprawkami p. Skołyszewskiego, więc odpadają, a jedna z nich odmienna, a mianowicie, żeby w ustępie 1) zamiast 60 ha., przyjąć 15 ha.

Izba poprawkę powyższą p. Stapińskiego popiera.

Marszałek oznajmia, że poprawki p. Oleśnickiego odpadają, gdyż są identyczne z poprawkami p. Skołyszewskiego, zapytuje tylko p. Oleśnickiego o wyjaśnienie co do poprawki zgłoszonej przez niego do §. 4. na wypadek przyjęcia jego poprawki przy §. 7-ym.

Przemawia w sprawie formalnej p. Oleśnicki.

Marszałek udziela głosu p. sprawozdawcy.

Przemawia sprawozdawca p. Hupka.

Po przemówieniu p. sprawozdawcy Marszałek zwraca uwagę, że wskutek oświadczenia sprawozdawcy wniosek komisji co do §. 4 uległ trzem zmianom, a mianowicie najpierw tej, że w ustępie drugim punktu 1) po słowie „składa się“ przyjął sprawozdawca imieniem komisji w myśl poprawki p. Żardeckiego słowo „przeważnie“, — następnie zgodził się sprawozdawca imieniem komisji, w myśl wniosku p. Skołyszewskiego, ażeby w ustępie trzecim punktu 1) opisać słowa od „byle tylko“ do „podzieloną“, przytem ustęp ten będzie mieć odmienną stylizację; w końcu dodał sprawozdawca w myśl objawionego przez p. Skołyszewskiego życzenia w punkcie 2) po słowach „co najmniej 115“ — słowa „względnie 60“.

Marszałek podaje najpierw pod głosowanie poprawki, które zmniejszają przestrzeń.

Izba odrzuca w oddzielnych głosowaniach poprawkę p. Stapińskiego, by w wierszu 7. zamiast „60 hekt.“ umieścić „15 hekt.“; poprawkę p. Skołyszewskiego, by w tym samym wierszu zamiast „60 hekt.“ umieścić „25 hekt.“ i poprawkę tego same-

go posła, by w wierszu 21. zamiast „115 hektarów“ umieścić „25 hektarów“.

Izba uchwała następnie ustęp pierwszy, drugi i trzeci §. 4. do słów „60 hektarów“ z dodatkiem przyjętego przez sprawozdawcę słowa „przeważnie“ po słowach „składa się“ zgodnie z wnioskiem komisji.

Marszałek wzywa sprawozdawcę do odczytania czwartego ustępu w zmienionej stylizacji, przyjętej przez sprawozdawcę imieniem komisji.

Obojętną jest rzeczą, czy posiadłość taka należy do osoby fizycznej, czy prawnej, do jednej lub więcej osób. Również nie stanowi różnicy, czy owe grunty leżą w jednej gminie lub miejscowości lub też, czy rozciągają się na terytorya kilku gmin, względnie miejscowości.

Izba powyższy ustęp zgodnie z wnioskiem komisji uchwała.

Następnie Izba uchwała dalszą część punktu 1) aż do końca zgodnie z wnioskiem komisji.

Izba uchwała odczytany przez Marszałka pierwszy ustęp punktu 2) zgodnie z wnioskiem komisji, z przyjętymi przez sprawozdawcę słowami „względnie 60“.

Marszałek odczytuje poprawkę zgłoszoną do powyższego następny przez p. Skołyszewskiego, a mianowicie dodanie słów „o ile nie postanowi niewykonywać wcale prawa polowania“.

Izba poprawkę powyższą p. Skołyszewskiego bez rozprawy odrzuca.

Marszałek otwiera rozprawę nad odczytaną przez siebie następującą poprawką p. Skołyszewskiego, zgłoszoną do drugiego ustępu punktu 2), a mianowicie, aby zamiast słów „i to niepodzielnie co do powierzchni“ wstawić słowa „łącznie lub podzielnie, jednak nie w mniejszych obszarach niż 25 ha“.

Przemawia p. Skołyszewski, stawiając ewentualną poprawkę na wypadek, gdyby powyższa nie otrzymała większości, a mianowicie, aby zamiast „25 hekt.“ postawić „60 hekt.“. W ten sposób wstawione miałyby być słowa „łącznie lub podzielnie, jednak nie w mniejszych obszarach niż 60 hekt.“.

Izba powyższą ewentualną poprawkę p. Skołyszewskiego popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, godząc się imieniem komisji na powyższą ewentualną poprawkę p. Skołyszewskiego, którą odczytuje.

Marszałek podaje pod głosowanie drugi ustęp punktu 2) z opuszczeniem słów „i to niepodzielnie co do powierzchni“.

Izba ustęp ten zgodnie z wnioskiem komisji uchwała, odrzuca w oddzielnem głosowaniu poprawkę p. Skołyszewskiego, a mianowicie, aby zamiast słów „i to niepodzielnie co do powierzchni“ wstawić słowa „łącznie lub podzielnie, jednak nie w mniejszych obszarach niż 25 ha.“, a następnie uchwała ewentualną poprawkę p. Skołyszewskiego, przyjętą przez p. sprawozdawcę imieniem komisji.

Marszałek odczytuje dodatkowy wniosek p. Żardeckiego, a następnie dodatkowy wniosek p. Skołyszewskiego, postawiony jako punkt 3-ci.

Przemawia p. Skołyszewski i na wypadek nieprzyjęcia swojego powyższego wniosku stawia ewentualny następujący wniosek: „3. Posiadaczom sąsiadujących ze sobą bezpośrednie parcel o łącznej powierzchni przynajmniej 115, względnie 60 ha., którzy w tym celu zawrą ze sobą dobrowolną umowę i o niej polityczną władzę powiatową uwiadomią“.

Izba powyższy wniosek ewentualny p. Skołyszewskiego popiera.

Marszałek otwier nad dodatkowym wnioskiem p. Skołyszewskiego rozprawę.

Gdy nikt głosu nie żąda, po zamknięciu rozprawy Marszałek udziela głosu p. sprawozdawcy.

Przemawia p. sprawozdawca.

P. Skołyszewski cofa swój wniosek dodatkowy w pierwotnej stylizacji.

Marszałek otwiera rozprawę nad wnioskiem p. Żardeckiego.

Gdy nikt głosu nie żąda, po zrzeczeniu się głosu przez sprawozdawcę, Izba

dodatkowy wniosek p. Żardeckiego odrzuca, a w oddzielnem głosowaniu uchwała ewentualny wniosek p. Skołyszewskiego, który Marszałek odczytuje.

Marszałek zamyka posiedzenie, naczynając następne na dzień 1. października 1907, godzinę 10. przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 11 minut 25 w nocy.

Marszałek krajowy;

Stanisław Badeni, w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański, w. r.

Kazimierz Lubomirski, w. r.